

N:o 19.

Ank. till Riksd. Kansli den 14 Mars 1873, kl. 12 midd.

*Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 6, i
anledning af väckt motion om förändrad organisation af
Nedre Justitie-revisions-expeditionen.*

I en inom Andra Kammarerna väckt, till Stats-Utskottet remitterad, men till Kammarerna återställd, och efter det meningsskiljaktigheter mellan begge Kammarerna uppstått till hvilket Utskott frågan hörde, jemlikt Konstitutions-Utskottets beslut, till Tillfälliga Utskottet öfverlemnad motion, N:o 50, har Grefve *E. Sparre*, med förmålan att nuvarande organisation af Nedre Justitie-revisions-expeditionen hvarken med afseende å arbetets bedrifvande eller å de yngre tjenstemännens utbildning vore ändamålsenlig, samt att ur begge dessa synpunkter vore lämpligare, om de ordinarie tjenstemännens antal inskränktes och ett belopp anvisades att såsom arvoden tilldelas yngre män, hvilka anställdes såsom biträden åt revisions-sekreterarne, yrkat att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, "det Kongl. Maj:t täcktes taga i nådigt öfvervägande, huruvida icke Justitie-revisions-expeditionen kunde omorganiseras i ofvan angifna syfte."

Justitie-revisions-expeditionen utgöres af *åtta* protokolls-sekreterare, hvardera med 3,500 R:drs lön, en registrator med 3,500 R:dr, tolf kanslister, hvardera med 1,800 R:dr, samt elfva kopister, hvardera med 1,000 R:drs lön.

Bih. till Riksd. Prot. 1873. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 12 Häft.

Protokolls-sekreterarnes åliggande är att föra protokollet, dels i Stats-Rådet, då justitie-ärenden der förekomma, dels vid Högsta Domstolens sammanträden, således under den tid af året då Högsta Domstolen arbetar på tvänne divisioner, hvar fjerde dag. Under den tid då blott en division arbetar åtnjuta några protokolls-sekreterare semester.

Att protokollsföringen i Stats-Rådet är af vigt kan icke bestridas, men lika onekligt torde vara att den icke kan antagas upptaga ens en enda persons tid. Hvad åter Högsta Domstolen angår, der proceduren är skriftlig, der målen beredas innan de för domstolen föredragas, och der s. k. muntliga förhör hållas inför Revisionen, der kan protokollsföringen i och för sig icke lämpligen antagas böra utgöra den hufvudsakliga sysselsättningen för ett större antal embetsmän. Protokollet inskränker sig nemligen till ett refererande af målet samt af ledamöternes meningar, hvilka sednare dock, då de väsentligen skilja sig från hvarandra vanligen af hvarje ledamot skriftligen aflemnas. Beslutet uppsättes alltid af föredragande revisions-sekreteraren, som expedierar och underskrifver detsamma. Af de tolf kanslisterna är en afsedd att biträda registratorn. De öfriga elfva, liksom kopisterna, äro indelade till biträde åt de elfva revisions-sekreterarne, hvilka hvardera under två veckor i sender föredraga målen i Högsta Domstolen. Det biträde, som af dessa tjänstemän sålunda kunde lemnas revisions-sekreterarne, och den öfning eller utbildning i yrket, som dy medelst kunde vinnas, skulle vara af verkligt gagn, såvida nämnde personer vore yngre män, hvilkas fortkomst på tjänstemannabanan berodde af det nit och den förmåga de ådagalade vid fullgörandet af ofvannämnda arbete. Så är dock icke förhållandet, enär befordingarne inom verket ske efter tur och åskilliga af kanslisterna således äro äldre män, hvilka de vanligen yngre revisions-sekreterarne föga anlita för åstadkommande af det underordnade, ofta nog renskrifvarearbete, som kunde dem åläggas. Att kanslister och kopister icke äro särdeles sysselsatte af det biträde de lemna revisions-sekreterarne, dertill kan man sluta af den omständighet, att flere af dessa herrar derjemte innehafva andra tjänster, t. ex. några både notariatstjänst i Hofrätten och brottmåls-notariatstjänst i Stockholms Rådstufvu-rätt. Den splittring af tjänstemännens arbetskrafter, som här af måste blifva en följd, kan icke annat än menligt inverka på yrkesutbildningen. Då tjänstemännen derjemte kunna förena flera lägre tjänster, hvilkas sammanlagda inkomster öfverstiga lönen för en högre och mera maktpåliggande tjänstegrad, motverkar detta förhållande derjemte det sträfvande att vinna ökad skicklighet, som bör utgöra villkoret för all beföring och samvedels en nyttig sporre till arbetsamhet och nit. Att en verklig samhällsnytning såväl med statsmedel som med arbetskrafter i Justitie-Rådets divisionen förefinnes, synes Utskottet på ofvan anförda skäl vara obestridligt. Änna Utskottet således, i likhet med motionären, anser en om

organisation af nämnda embetsverk vara af behovet påkallad, läser dock något förslag i ämnet hvarken kunna eller böra framställas af Riksdagen, hvars verksamhet för närvarande lämpligast torde inskränkas till att till Kongl. Maj:t framföra sin åsigt i ämnet.

Utskottet hemställer derföre:

det Riksdagen i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, att, enär Nedre Justitie-revisions-expeditionen så väl med afseende å nödig sparsamhet i fråga om anslag, som å arbetskrafternas användande och utbildning, enligt Riksdagens åsigt lemna åtskilligt att önska, Kongl. Maj:t ville till Riksdagen inkomma med nådigt förslag till en sådan organisation af nämnda embetsverk, att öfverflödiga tjänstebefattningar derstädes indragas, att arbete och aflöningsförmåner ställas i lämpligt förhållande till hvarandra, samt att uppmuntran derjemte beredes åt de yngre krafter, som deraf göra sig förtjenta.

Stockholm den 14 Mars 1873.

På Utskottets vägnar:

C. M. Björnstjerna.